

[Hilmar Baunsgaard.]

samarbejde med denne kritiske årvågenhed. Vi anser det ikke, hverken med henblik på løsningen af de påtrængende opgaver eller med henblik på den fremtid, der ligger efter næste valg, for særlig produktivt at ofre kræfter på en gold politisk skyggebokning. Vi tror fremdeles ikke på det sagligt tilfredsstillende i en politisk tomagtsopdeling. Lige så lidt tror vi, at blot og bar en påstand om at være alternativ i det lange løb overbeviser befolkningen. Hertil kræves en aktiv indsats i det praktiske lovgivningsarbejde, således at de alternative løsninger fremlægges, når og hvis man ikke er enig med regeringen. Det er ikke ensbetydende med, at den politiske indstilling bag en regering er ligegyldig. Først og fremmest er det afgørende, at en regering evner at skabe det minimum af tillid, der er nødvendigt for at kunne lede arbejdet i folketinget, og i hele befolkningen skabe tillid til, at man ikke bevidst stræber efter at lade enkelte befolkningsgrupper bære byrderne og andre høste fordelene alene. Skal disse to hovedhensyn tilgodeses i rimeligt omfang, så er det nødvendigt, at man ikke på forhånd har skabt en fornemmelse af, at politisk arbejde består i at dele op i to halvdele, der altid skal være forpligtet til i enhver situation at være for eller imod.

Det er selvfølgelig ikke undgået vor opmærksomhed, at man fra alle sider er særdeles ivrig efter at få det radikale venstre indrangeret i en sådan tofrontsdannelse. Lad det være sagt, så det ikke kan misforstås: det lykkes ikke. Det radikale venstre vil ikke acceptere, at en sådan opdeling er vigtigere end det lovgivningsarbejde, der skal udføres, uanset hvem der er tildelt øjeblikkets regeringsmagt. Statsministeren og hans kolleger i regeringen har siden valget i november udvist et handlingsmønster, der efter det radikale venstres opfattelse hverken er tilfredsstillende eller tillidvækkende. Regeringen valgte i sidste samling at køre den hårde linje, hvor man delte folketinget op i to halvdele. Det kan man gøre igen, hvis man vil det. Det, som synes at overraske regeringen, det er åbenbart, at når den negliger alle andre partier i folketinget end S og SF, så lægger den samtidig grunden til, at dens resultater mødes med mistillid ude i befolkningen. Sådan er det i dag; derfor må

finansministeren og andre ministre med ham diskutere gensidige beskyldninger for manglende tillid med erhvervslivets folk.

Det er regeringens egen afgørelse, om dette skal ændres. Forudsætningerne skabes her i folketinget. Vælger regeringen ensidighedens vej, så mødes den med skepsis og dens politiske afgørelser med manglende tillid. Jeg siger det uden trang til skarp polemik eller politisk drilleri. Regeringen kan ikke fortsætte med forårets form for samarbejde uden at påvirke sine egne politiske fremtidsudsigter. Se på vælgerens indstilling til problemet, og man vil forstå, at det bliver en påvirkning, der begrænser socialdemokratiets fremtidige indflydelse. Afgørelsen er først og fremmest socialdemokratiets egen. Regeringen bør også gøre sig klart, at afgørelsen træffes i denne periode. I det nuværende folketing, dér kan man gennemtrumfe ensidige afgørelser, men det kan man jo ikke i det, der kommer efter næste valg.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hr. Hilmar Baunsgaard benyttede lejligheden til at stille følgende spørgsmål: er det f. eks. rigtigt, når hr. Aksel Larsen hævder, at hvert eneste forslag skal til behandling i de to partiers kontaktudvalg, inden det fremsættes for folketinget — som hr. Aksel Larsen selv har udtrykt det: selv et forslag til lov om bekæmpelse af mosegrise?

Således foranlediget må jeg oplyse, at jeg har aldrig hævdet noget sådant, og jeg har aldrig fremsat en sådan udtalelse. Jeg ved ikke, om noget blad skulle have refereret en tale af mig i den retning og det er derfra, hr. Hilmar Baunsgaard har sine oplysninger, jeg kender ikke noget sådant referat. Skulle der have været et sådant referat, så er det i bedste fald uhyggeligt misforstået.

Hilmar Baunsgaard: Ja men hr. Aksel Larsen har ganske ret, jeg har det fra et referat af et møde. Det kan muligvis være misforstået. Er det mig, der har misforstået det, så beklager jeg, men det, jeg nu så må tage til efterretning, det er altså, at det skal ikke forelægges. Det synes jeg er en interessant oplysning.